

บทเรียนที่ 3

การทำธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์
ตามข้อบังคับของกฎหมาย

สาระการเรียนรู้

1. พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์
2. การทำธุกรรมธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์
3. ธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ
4. ธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุกรรมอิเล็กทรอนิกส์
5. ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล

1. พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์

พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)

หมายถึง การทำธุรกรรมซื้อขายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในขั้นตอนการเสนอซื้อขาย และการชำระเงินไม่ว่า ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน อันเป็นการลดข้อจำกัดของ ระยะทางและเวลาในการทำธุรกรรมลง

การซื้อขายสินค้าและบริการระหว่างตัวคู่ค้าผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ อาจมีได้หลายลักษณะ เช่น

การซื้อขายผ่านระบบพาณิชย์
อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างธุรกิจด้วยกันเอง
(Business-to-Business : B2B) เป็น<sup>รูปแบบการซื้อขายระหว่างผู้ผลิต
ด้วยกัน เช่น โรงงานผลิตนอตสั่งซื้อ<sup>เหล็กจากโรงงานเหล็กกล้าขนาดนิยม
สัมพันธ์จะอยู่ภายใต้สัญญาซื้อขาย
ตามกฎหมายเอกชน</sup></sup>

การซื้อขายผ่านระบบพาณิชย์
อิเล็กทรอนิกส์ประเภทธุรกิจกับรัฐบาล
(Business-to-Government : B2G)
หมายถึง การที่หน่วยธุรกิจขายสินค้า<sup>ให้ภาครัฐผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ภายใต้กฎหมายการจัดซื้อภาครัฐ เช่น
การประมูลงาน การประกวดราคาผ่าน
อินเทอร์เน็ต</sup>

การซื้อขายผ่านระบบพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ประเภทธุรกิจกับผู้บริโภค (Business-to-Consumer : B2C) หมายถึง การซื้อขายสินค้าหรือบริการที่ผู้ผลิตเสนอขายให้ผู้บริโภค เช่น สำนักพิมพ์เอ็มพันธ์ มีช่องทางบนเว็บไซต์เพื่อให้ผู้สนใจสั่งซื้อหนังสือแบบค้าปลีกได้

การซื้อขายผ่านระบบพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างผู้บริโภคด้วยกัน (Consumer-to-Consumer : C2C) เช่น การจำหน่ายสินค้ามือสอง

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 453 บัญญัติว่า “อันว่าซื้อขายนั้น คือ สัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ขาย โอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกลงว่าจะใช้ราคาราพย์สิน นั้นให้แก่ผู้ขาย” เช่นเดียวกันกับธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ก็ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของสัญญาซื้อขายที่ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ซื้อที่มีหน้าที่ชำระราคา และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ขายที่มีหน้าที่โอนกรรมสิทธิ์ในสินค้า เพียงแต่เปลี่ยนมาเป็นการใช้พื้นที่ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาเป็นสถานที่ซื้อขายกัน

เมื่อพิจารณาลำดับกระบวนการแล้ว การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จะมีกระบวนการหลัก ๆ

4 ขั้นตอน คือ

1. การโฆษณาและแสดงสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Showcase) คือ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการไปยังผู้บริโภค
2. การสั่งซื้อสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Ordering) คือ การแจ้งความจำเป็นในการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตว่าเป็นผลิตภัณฑ์ใด จำนวนเท่าไร
3. การชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Payment) โดยการโอนผ่านธนาคารหรือระบบธนาคารอิเล็กทรอนิกส์
4. การจัดส่งและบริการหลังการขายด้วยอินเทอร์เน็ต (Electronic Delivery and Service) ตลอดจนการให้บริการหลังการขาย

การทำธุรกรรมซื้อขายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในที่นี่จะจำแนกแพลตฟอร์ม (platform) ของการซื้อขาย อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การซื้อขายบนแพลตฟอร์มของผู้ขาย

การซื้อขายสินค้าผ่านสื่อสังคมออนไลน์มีข้อปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมาย ดังนี้

1. ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบพาณิชยกิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2553 กำหนดให้บุคคลธรรมดาริอานิติบุคคลที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในประเทศไทยซึ่งประกอบพาณิชยกิจ ซื้อขายสินค้า/บริการ โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือให้บริการเป็นตลาดกลางในการซื้อขายสินค้า/บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (e-Marketplace) หรือตามที่กฎหมายกำหนด ต้องจดทะเบียนพาณิชย์

2.

สินค้าที่นำมาเสนอขายจะต้องไม่ใช้สินค้าที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาเสพติดให้โทษ
สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ชิ้นส่วนของสัตว์ที่ห้ามจำหน่ายตามกฎหมาย

3.

การโฆษณาการขายสินค้าต้องไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการโฆษณาตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.
2522 พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เช่น ยาตาม
ใบสั่งแพทย์ อุปกรณ์การแพทย์ ยาสูบ อาหารเสริมที่ไม่ปลอดภัย

4.

การเสนอขายสินค้าต้องแจ้งราคางานโพสต์เสนอขาย โดยประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและ
บริการ ฉบับที่ 70 พ.ศ. 2563 เรื่องการแสดงราคาและรายละเอียดเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้าและบริการ
ผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์หรือออนไลน์ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 (5) มาตรา 28 แห่ง
พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542 กำหนดว่ากรณีผู้ประกอบการออนไลน์ไม่แจ้ง
รายละเอียดให้ลูกค้าเห็น เช่น ราคาจำหน่าย ค่าบริการ ชนิด ขนาด น้ำหนัก แต่ให้ลูกค้าติดต่อสอบถามข้อมูล
ภายหลังจัดเป็นความผิดมีโทษปรับไม่เกิน 10,000 บาท

5.

สินค้าที่เสนอขายต้องมีสรรพคุณตรงกับที่บรรยาย เช่น รูปภาพ น้ำหนัก ส่วนประกอบ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 503 เรียกว่า การซื้อขายในลักษณะนี้ว่าการขายตามคำบรรณนา ผู้ขายต้องส่งมอบทรัพย์ให้ตรงตามคำบรรณนา

6.

ตามหลักกฎหมายว่า “ผู้ซื้อพึงระวัง” (Caveat Emptor) ผู้ซื้อควรตรวจสอบสินค้าที่เสนอขายว่ามีอยู่จริงและข้อมูลผู้ขายให้แน่ใจว่ามีความน่าเชื่อถือ มีตัวตน มีสินค้าจริงจังโอนเงินเพื่อชำระค่าสินค้า ตลอดจนผู้ซื้อต้องใช้ความระมัดระวังในการรับมอบสินค้าตรวจสอบสินค้าว่าสินค้ามีความชำรุดบกพร่องหรือไม่ มิเช่นนั้นผู้ขายอาจปฏิเสธความรับผิดในความชำรุดบกพร่องดังกล่าว ทั้งนี้ตามหลักเสรีภาพในการแสดงเจตนาของคู่สัญญาผู้ซื้อสามารถตกลงกับผู้ขายในการชำระเงินค่าสินค้าเมื่อสินค้าถึงผู้ซื้อและผู้ซื้อได้ตรวจสอบสินค้านั้นก่อนแล้วว่าถูกต้องครบถ้วนตามที่ผู้ขายเสนอขายหรือไม่ หากเรียกราษฎร์เงินลักษณะนี้ว่า “การชำระเงินปลายทาง”

2.

มาร์เก็ตเพลส (Marketplace)

การซื้อขายสินค้าผ่านมาร์เก็ตเพลสมีข้อปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมาย ดังนี้

1.

การขายสินค้าในมาร์เก็ตเพลสเป็นการขายสินค้าที่ค่อนข้างเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ซื้อเนื่องจากมีระบบคนกลางที่เชื่อถือได้ จึงจำเป็นที่ผู้ขายจะต้องลงทะเบียนสมัครเข้าเป็นสมาชิกของมาร์เก็ตเพลสนั้น ๆ ตลอดจนยอมรับข้อตกลงเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมจากการขาย ค่าธรรมเนียมการชำระเงินแบบปลายทาง ค่าธรรมเนียมการทำธุรกรรมผ่านช่องทางต่าง ๆ

2.

การเสนอขายหรือโฆษณาสินค้าต้องเป็นสินค้าที่ไม่ผิดกฎหมายหรือขัดต่อนโยบายของแพลตฟอร์มนั้น ๆ เช่น ไม่เป็นสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ไม่โฆษณาโว้อวดสรรพคุณเกินจริง หรือหลอกลวงด้วยการปรับราคาให้สูงขึ้นแล้วมอบส่วนลดให้เกินจริงกว่าธรรมเนียมการปฏิบัติโดยทั่วไป

3. ผู้ซื้อเลือกสินค้าและกรอกจำนวนสินค้าให้ตรงกับความต้องการ โดยศึกษารายละเอียดและเงื่อนไขให้ชัดเจนก่อน

4. เมื่อการสั่งซื้อเสร็จสมบูรณ์ ให้จดจำรายการเลขที่อ้างอิงเพื่อไว้ยืนยันและตรวจสอบสถานะการจัดส่งสินค้า ในขณะเดียวกัน เมื่อผู้ขายได้รับคำสั่งซื้อให้ดำเนินการจัดเตรียมสินค้าและแจ้งยังแพลตฟอร์มถึงการยืนยันการจัดส่ง

5. ผู้ซื้อชำระราคากลางตามเงื่อนไขที่ตกลงและเก็บหลักฐานการชำระเงิน

6. เมื่อสินค้ามาส่ง ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของสินค้าที่นำมาส่ง หากได้สินค้าไม่ตรงตามที่เสนอขายให้รายงานไปยังแพลตฟอร์มเพื่อยกเลิกการจ่ายเงินให้ผู้ขาย

3. การประมูลสินค้า (Auction)

1. เป็นการขายสินค้าโดยเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อได้เสนอราคาแข่งกันตามเงื่อนไขที่ผู้ขายกำหนด เช่น ผู้ที่ให้ราคาสูงสุดเมื่อถึงระยะเวลาที่ผู้ขายกำหนดหรือถึงราคาน้ำที่ผู้ขายกำหนดไว้ หรือรูปแบบการประมูลย้อนกลับ (Reverse Auction) ที่ให้ผู้ซื้อเสนอขอซื้อก่อน จากนั้นให้ผู้ขายที่เสนอราคาขายสูงกว่า ผู้ขายที่เสนอราคาขายต่ำสุดจะเป็นผู้ชนะ

2. การทำธุรกรรมธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์

การทำธุรกรรมธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Banking)

เป็นวิธีการที่ปรับเปลี่ยนการทำธุรกรรมกับธนาคารในรูปแบบเดิม คือไปติดต่อทำธุรกรรม ณ ที่ตั้ง กลยยมาเป็นการทำธุรกรรมบนระบบคอมพิวเตอร์ผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และระบบอินเทอร์เน็ต เรียกว่า Internet Banking และต่อมาระบบคอมพิวเตอร์ได้พัฒนาลงสู่โทรศัพท์มือถือ โปรแกรมทางธนาคารได้ถูกจัดสร้างเป็นแอปพลิเคชัน (Application) กลยยมาเป็น Mobile Banking

การทำธุรกรรมธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีดังนี้

การโอนเงิน เป็นการโอนจำนวนเงินที่บุคคลสามารถถอนเงินจากธนาคารไปให้แก่บุคคลอื่นตามมูลหนี้ที่มีต่อกัน เช่น ชำระค่าสินค้า จ่ายค่าเช่า คืนเงินยืม หรือการทั้งการให้โดยเสนอหา

การชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยแอปพลิเคชัน (Application) ของธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ (Mobile Banking) อาจมีการผูกบัญชีของเจ้าของบัญชีธนาคาร กับรายการค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคที่มีงวดการชำระเงินที่แน่นอน เช่น การชำระค่าไฟฟ้า การชำระค่าน้ำประปา การชำระบิลโทรศัพท์มือถือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เจ้าของบัญชีในการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์แทนการนำเอกสารเรียกเก็บเงินไปชำระยังจุดชำระเงิน

3. ธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

การทำธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีได้หมายความเฉพาะธุกรรมในเชิงแพ่งหรือพาณิชย์เท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงการทำธุกรรมของภาครัฐด้วย ซึ่งหน้าที่หลักของหน่วยงานภาครัฐ คือ การให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงได้มีการพัฒนารูปแบบการให้บริการของแต่ละหน่วยงานโดยการนำเอารูปแบบของการทำธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้ บางครั้งเรียกการดำเนินการแบบนี้ว่า รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government)

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 บัญญัติเกี่ยวกับการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ ไว้ในมาตรา 35 ว่า “คำขอ การอนุญาต การจดทะเบียน คำสั่งทางปกครอง การชำระเงิน การประกาศหรือการดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมายกับหน่วยงานของรัฐ หรือโดยหน่วยงานของรัฐ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับและให้ถือว่ามีผลโดยชอบด้วยกฎหมาย เช่นเดียวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนด ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกอาจกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ หรือให้หน่วยงานของรัฐออกระเบียบเพื่อกำหนดรายละเอียดในบางกรณีด้วยก็ได้” และวรรคสอง “ในการออกพระราชกฤษฎีกตามวรรคหนึ่ง พระราชกฤษฎีกัดังกล่าวอาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องแจ้งให้ทราบ ต้องขึ้นทะเบียน หรือต้องได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ก่อนประกอบกิจการก็ได้ ในกรณีนี้ ให้นำบทบัญญัติในหมวด 3 และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบเอกสารที่ทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะดังต่อไปนี้

- 1.** เอกสารที่ทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นต้องอยู่ในรูปแบบที่เหมาะสม โดยสามารถแสดงหรืออ้างอิงเพื่อใช้ในภายหลังและยังคงความครบถ้วนของข้อความในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
- 2.** ต้องกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการยื่นเอกสารที่ทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยปกติให้ยึดถือวันเวลาของการปฏิบัติงานหน่วยงานของรัฐนั้นเป็นหลัก
- 3.** ต้องกำหนดวิธีการทำให้สามารถระบุตัวเจ้าของลายมือชื่อ ประเภท ลักษณะหรือรูปแบบของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสามารถแสดงได้ว่าเจ้าของลายมือชื่อรับรองข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
- 4.** ต้องกำหนดวิธีการแจ้งการตอบรับด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มีการดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยังอีกฝ่ายหนึ่งแล้ว

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐจัดทำกระบวนการพิจารณาทางปกครองโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ระบบเอกสารที่ทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีวิธีการสื่อสารกับผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เอกสารมีข้อบกพร่องหรือมีข้อความที่ไม่ถูกต้องของผู้ยื่นคำขอ หรือการขอข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีวิธีการแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองตามความจำเป็นแก่กรณีในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบ
2. ในกรณีมีความจำเป็นตามลักษณะเฉพาะของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้หน่วยงานของรัฐนั้นอาจกำหนดเงื่อนไขว่าคู่กรณียินยอมตกลงและยอมรับการดำเนินการพิจารณาทางปกครองของหน่วยงานของรัฐโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ทั้งนี้หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำนานาอย่างและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ เพื่อให้การดำเนินการได้ฯ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์กับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐมีความมั่นคงปลอดภัยและเชื่อถือได้ รวมถึงในกรณีที่มีการรวบรวม จัดเก็บ ใช้หรือเผยแพร่ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงที่ทำให้สามารถระบุตัวบุคคล ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำนานาอย่างและแนวปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

4. ธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความหมายว่า ครอบคลุมถึงกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ การให้บริการออกใบรับรองลายมือชื่อดิจิทัล (Certificate Service Provider) หรือการรับรองเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การให้บริการความปลอดภัยเครือข่าย การให้บริการจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การบริการจัดทำเว็บไซต์ ธุรกิจตรวจสอบระบบจัดทำภาพเอกสาร (Image System)

กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดให้บุคคลมีสิทธิประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

รูปแบบการดำเนินงานมี 3 ลักษณะ คือ

- 1.** แจ้งให้ทราบก่อนการดำเนินการซึ่งพนักงานที่ดำเนินการจะออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐาน
- 2.** ต้องขึ้นทะเบียนก่อนการดำเนินการซึ่งพนักงานที่ดำเนินการรับการขึ้นทะเบียน
- 3.** ต้องได้รับใบอนุญาต โดยผู้ขอใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและดำเนินการขออนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานพัฒนาธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานพัฒนาธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. มีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ให้บริการหรือบุคคลใดมาให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการให้บริการนั้น
2. ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการธุกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ คณะกรรมการ ในกรณีที่ผู้ให้บริการได้กระทำความผิดหรือทำให้เกิดความเสียหายเพราะเหตุ ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
3. เข้าไปในสถานที่ของผู้ให้บริการในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง และยึดหรืออายัดเอกสารและหลักฐาน รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับการให้บริการที่สงสัยว่ามีไว้เพื่อใช้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด

5. ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล

การพิสูจน์และยืนยันตัวตนของบุคคลทางดิจิทัล (Digital Identity) จะสามารถเชื่อมโยงบุคคลในมิติต่าง ๆ เช่น ชื่อ สกุล รหัสประจำตัวประชาชน ผ่านการลงทะเบียน และการเข้ารหัสผ่าน ในอดีตจะดำเนินการภายในองค์กรหนึ่ง ๆ เท่านั้น ในขณะที่ภาครัฐต้องการการเชื่อมโยงการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นวงกว้างมากขึ้น จึงได้มีหน่วยงานที่จัดทำฐานข้อมูลเพื่อรองรับการเชื่อมโยงที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์กำหนดให้มีการพิสูจน์และยืนยันตัวตนของบุคคลทางดิจิทัล (Digital Identity) ได้ โดยผู้ประสงค์จะอาศัยการพิสูจน์และยืนยันตัวตนของบุคคลอื่น ผ่านระบบการพิสูจน์ และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลอาจแจ้งเงื่อนไขเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลที่ต้องใช้ให้บุคคลอื่นนั้นทราบเป็นการล่วงหน้า เมื่อได้มีการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ให้สันนิษฐานว่า บุคคลที่ได้รับการพิสูจน์และยืนยันตัวตนเป็นบุคคลนั้นจริง

ในกรณีที่จำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและยอมรับในระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล หรือเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสาธารณะน กวามหมายว่าด้วยธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์กำหนดให้มีการตราประราชากรกฎีกากำหนดให้ประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลได้เป็นการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องได้รับใบอนุญาตก่อน จริง

